

Polityka i procedury ochrony dzieci i małoletnich

Grupowa Polityka Ochrony Dzieci i Małoletnich

**Właściciel polityki: Dyrektor Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa oraz Dyrektor
Grupy ds. Ochrony Dzieci**

Zaktualizowano: sierpień 2026 r.

Data wprowadzenia polityki: 2018 r.

Niniejsza polityka jest dostępna dla wszystkich pracowników, rodziców oraz członków społeczności BSW i

Uzasadnienie

W ISP zobowiązujemy się do ochrony dzieci i młodzieży oraz wspierania ich dobrostanu. Oczekujemy, że wszyscy nasi pracownicy, wolontariusze, wykonawcy, konsultanci oraz pracownicy instytucji partnerskich działający w naszych szkołach będą podzielać to zobowiązanie. W związku z tym oczekujemy, że będą potrafili rozpoznać sytuacje, w których uczeń jest narażony na krzywdzenie lub faktycznie doświadcza krzywdzenia, oraz podejmą wszelkie możliwe działania w celu ograniczenia dalszego ryzyka lub szkody.

Nasze szkoły odgrywają szczególnie ważną rolę w ochronie uczniów; pracownicy szkoły znajdują się w najlepszej pozycji, aby wcześniej identyfikować niepokojące sygnały, zapewniać lub rekomendować uczniom odpowiednie wsparcie oraz zapobiegać eskalacji problemów.

W ISP kierujemy się następującymi podstawowymi zasadami ochrony dzieci i małoletnich:

- Dobro dziecka jest najważniejsze, a każdy uczeń ma prawo do ochrony przed krzywdzeniem i wykorzystywaniem oraz do zapewnienia mu bezpieczeństwa bez względu na rasę, religię, sprawność, płeć czy kulturę.
- Wszyscy uczniowie muszą być bezpieczni i czuć się bezpiecznie w szkole.
- Każdy uczeń ma prawo do bogatego i szerokiego programu nauczania, który pomaga mu zdobywać umiejętności potrzebne do dbania o własne bezpieczeństwo.
- Każda osoba dorosła w szkole musi wykazywać rzeczywiste zaangażowanie w ochronę uczniów, z którymi lub dla których pracuje.
- Współpracujemy z rodzicami/opiekunami i/lub innymi specjalistami w celu zapewnienia uczniom ochrony.
- Naszą nadrzędną zasadą jest zawsze „najlepszy interes ucznia”.
- Wszyscy uczniowie mają równe prawo do ochrony, jednak uznajemy, że niektórzy mogą wymagać dodatkowego wsparcia ze względu na specjalne potrzeby edukacyjne, niepełnosprawność, płeć, religię lub orientację seksualną.

Cele polityki

Będziemy:

- Zapewniać bezpieczne i przyjazne środowisko, w którym uczniowie mogą się rozwijać i uczyć.
- Określać systemy i procesy, które stosujemy, aby zapewnić uczniom bezpieczeństwo w szkole.
- Podnosić świadomość wszystkich pracowników w zakresie ochrony dzieci i małoletnich oraz określać ich role i obowiązki związane ze zgłaszaniem możliwych przypadków krzywdzenia.
- Identyfikować uczniów, którzy doświadczenia krzywdzenia lub mogą być nim zagrożeni.
- Zapewniać skuteczną komunikację pomiędzy wszystkimi pracownikami w sprawach dotyczących ochrony dzieci i małoletnich.
- Ustanawiać skuteczne procedury postępowania dla pracowników, wolontariuszy oraz osób trzecich, które zetkną się z problemami dotyczącymi ochrony dzieci i małoletnich.
- Jasno komunikować wszystkim zainteresowanym, w tym uczniom oraz ich

rodzicom/opiekunom, nasze podejście do ochrony dzieci i małoletnich poprzez przejrzyste i odpowiednio upowszechnione polityki.

Zakres polityki

Polityka Ochrony Dzieci i Małoletnich została zatwierdzona przez Komitet Wykonawczy i przyjęta na wszystkich poziomach naszej grupy oraz szkoły. Polityka ma również zastosowanie do każdej instytucji partnerskiej mającej nienadzorowany dostęp do dzieci i młodzieży oraz do wykonawców pracujących na terenie dowolnej szkoły ISP.

Definicje

Ochrona małoletnich

Ochrona małoletnich i wspieranie ich dobrostanu oznacza działania mające na celu ochronę uczniów przed krzywdzeniem, zapobieganie pogorszeniu ich zdrowia i rozwoju, dążenie do poprawy ogólnego zdrowia i dobrostanu wszystkich uczniów pozostających pod naszą opieką oraz umożliwienie każdemu uczniowi jak najlepszych szans życiowych i pomyślnego wejścia w dorosłość.

Ochrona dziecka

Ochrona dziecka jest kluczowym elementem ochrony małoletnich i oznacza odpowiedzialność za ochronę dzieci, które doświadczają lub mogą doświadczać krzywdzenia w wyniku przemocy, wykorzystywania lub zaniedbania.

Uwaga: Jeżeli działania profilaktyczne w zakresie ochrony małoletnich nie są odpowiednie lub wystarczająco szerokie, uczniowie, wobec których wcześniej istniały obawy, mogą znaleźć się w sytuacji ryzyka poważnego krzywdzenia. Chociaż wpływ mogą mieć również czynniki pozostające poza kontrolą szkoły, celem niniejszej polityki jest zapewnienie, aby ISP podejmowało wszelkie możliwe działania zapobiegające takim sytuacjom.

Zasady

Niniejsza polityka określa nasze zasady i oczekiwania, a także procedury i procesy, które muszą być stosowane we wszystkich naszych szkołach oraz w całej grupie. Dokument opisuje również działania konieczne do realizacji naszego zobowiązania do ochrony uczniów na poziomie szkoły, regionu i grupy.

Ze względu na międzynarodowy charakter naszej działalności uznajemy i przyjmujemy odpowiedzialność za ochronę wszystkich uczniów zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka z 1989 r. Uznajemy obowiązek ochrony uczniów przed krzywdzeniem, w szczególności wynikający z następujących artykułów Konwencji:

- Artykuł 3: stanowi, że najlepszy interes dziecka musi być podstawowym kryterium przy podejmowaniu decyzji dotyczących dzieci.
- Artykuł 13: stanowi, że dzieci mają prawo otrzymywać i przekazywać informacje, o ile nie wyrządza to szkody im samym ani innemu dziecku.

- Artykuł 14: stanowi, że dzieci mają prawo do własnych myśli i przekonań oraz do praktykowania swojej religii.
- Artykuł 19: stanowi, że dzieci mają prawo do ochrony przed krzywdzeniem i złym traktowaniem, zarówno fizycznym, jak i psychicznym.
- Artykuł 34: stanowi, że państwa powinny chronić dzieci przed wykorzystywaniem seksualnym i przemocą seksualną.
- Artykuł 35: stanowi, że państwa powinny podejmować wszelkie działania, aby zapobiegać uprowadzaniu, sprzedaży i handlowi dziećmi.
- Artykuł 36: stanowi, że dzieci powinny być chronione przed wszelkimi działaniami wykorzystującymi je lub mogącymi szkodzić ich dobrostanowi i rozwojowi.
- Artykuł 37: stanowi, że nikt nie może karać dzieci w sposób okrutny lub szkodliwy.

Wszystkie państwa członkowskie ONZ, z wyjątkiem Stanów Zjednoczonych Ameryki, podpisały Konwencję z 1989 r.; pełny tekst artykułów Konwencji jest dostępny pod wskazanym odnośnikiem.

Odpowiedzialność

Komitet Wykonawczy (ExCo) i Zespół Wyższego Kierownictwa (SMT)

ExCo i SMT uznają swoją nadrzędną odpowiedzialność za zapewnienie, aby grupa, wszystkie regiony i szkoły rozumiały i stosowały wytyczne zawarte w niniejszym oraz innych dokumentach dotyczących ochrony małoletnich.

Dyrektorzy / osoby kierujące szkołą oraz Zespoły Kierownicze szkół

Dyrektorzy / osoby kierujące szkołą oraz Zespół Kierowniczy każdej szkoły będą:

- Zapewniać wdrożenie niniejszej polityki w całej szkole i jej przestrzeganie przez wszystkich pracowników i wolontariuszy.
- Zapewniać wystarczającą ilość czasu i zasobów, aby Osoba Odpowiedzialna za Ochronę Małoletnich (DSL) oraz jej zastępca mogli skutecznie wykonywać swoje obowiązki.
- Dbać o kulturę szkoły sprzyjającą zgłaszaniu obaw i ich wrażliwemu rozpatrywaniu.
- Zapewniać uwzględnienie ochrony małoletnich w programie nauczania, tak aby wszystkie dzieci w szkole uczyły się, jak dbać o własne bezpieczeństwo, w tym bezpieczeństwo w Internecie.
- Zapewniać bezpieczeństwo terenu szkoły.
- Dostosowywać niniejszą politykę do specyfiki danej szkoły.
- Zapewniać analizę lokalnych przepisów, wytycznych i instytucji wspierających oraz uwzględniać ją w dostosowanej do danej szkoły wersji niniejszej polityki.
- Dopuszczać do nienadzorowanego kontaktu z dziećmi wyłącznie pracowników, wobec których zastosowano procedury bezpiecznej rekrutacji.
- Prowadzić rejestr wszystkich szkoleń pracowników dotyczących ochrony dzieci i małoletnich. Rejestr ten powinien być dostępny do kontroli podczas każdego audytu i uwzględniać terminy odnowienia szkoleń określone w niniejszej polityce.

Osoba Odpowiedzialna za Ochronę Małoletnich (DSL) lub jej zastępca w szkole

Każda szkoła wyznacza imiennie Osobę Odpowiedzialną za Ochronę Małoletnich (DSL), która wspiera Dyrektora / osobę kierującą szkołą na danym terenie. W szkołach działających w kilku lokalizacjach mogą zostać wyznaczeni zastępcy DSL w poszczególnych lokalizacjach, przy zachowaniu ogólnego nadzoru przez DSL. Osoba lub osoby pełniące tę funkcję otrzymują

odpowiednie szkolenie w zakresie ochrony małoletnich, mają zapewniony wystarczający czas w ramach dnia pracy na wykonywanie swoich obowiązków oraz możliwość nadawania sprawom ochrony małoletnich priorytetu, gdy jest to konieczne.

Rola DSL opiera się na dwóch zasadach:

1. Dobro dziecka jest zawsze najważniejsze.
2. Poufność należy respektować w możliwie największym rozsądnym zakresie.

Kierując się tymi zasadami, Osoba Odpowiedzialna za Ochronę Małoletnich będzie:

- Odgrywać kluczową rolę w zapewnieniu, aby szkoła podejmowała działania wspierające każdego ucznia, który może być zagrożony.
- Wspólnie z Dyrektorem zapewniać, aby wszyscy pracownicy, zarówno pedagogiczni, jak i niepedagogiczni, byli świadomi swoich obowiązków w zakresie ochrony dzieci i małoletnich.
- Odbywać odpowiednie szkolenia dodatkowe, ponad podstawowe szkolenie wymagane od wszystkich pracowników. Obejmuje to udział w szkoleniu ISP dla DSL co najmniej raz na dwa lata oraz aktywne uczestnictwo w regionalnych spotkaniach sieci DSL w celu bieżącego aktualizowania wiedzy dotyczącej ochrony małoletnich.
- Gromadzić i przechowywać dokładną i poufną dokumentację wszelkich obaw dotyczących dzieci, w tym zapewniać jak najszybsze wdrażanie skutecznych planów działania, ich dokumentowanie na piśmie oraz regularny przegląd.
- Dobrze znać lokalne wymagania dotyczące ochrony małoletnich, wiedzieć, z kim należy się kontaktować, jakie instytucje działają lokalnie i w jaki sposób się z nimi skontaktować.
- Zapewniać, aby cała społeczność szkolna wiedziała, kto pełni funkcję DSL i kto należy do zespołu ds. ochrony małoletnich.
- Znać lokalne przepisy, procedury i instytucje mogące udzielić wsparcia w sprawach dotyczących ochrony małoletnich.

Wszyscy pracownicy mają obowiązek zgłaszać Osobie Odpowiedzialnej za Ochronę Małoletnich wszelkie obawy dotyczące bezpieczeństwa dziecka znajdującego się pod ich opieką.

Odpowiedzialnością DSL jest podjęcie decyzji o dalszym postępowaniu i wdrożenie odpowiednich działań.

Wszyscy pracownicy (w tym pracownicy organizacji partnerskich i wykonawców mający nienadzorowany kontakt z dziećmi)

Wszyscy pracownicy będą:

- Znać i stosować niniejszą politykę oraz wszystkie inne dokumenty dotyczące ochrony małoletnich, np. kodeksy postępowania i wytyczne dotyczące bezpiecznej praktyki zawodowej.
- Podlegać procedurom bezpiecznej rekrutacji i odpowiednim kontrolom przed rozpoczęciem pracy w szkole/organizacji. Wyjątek może stanowić sytuacja, w której wdrożono plan działania lub ocenę ryzyka zapewniającą nadzór nad pracownikiem do czasu zakończenia wszystkich kontroli; rozwiązanie takie musi zostać zatwierdzone przez Dyrektora Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa przed rozpoczęciem zatrudnienia.
- Zwracać uwagę na oznaki i sygnały mogące świadczyć o krzywdzeniu.

- Słuchać opinii i obaw dzieci oraz traktować je poważnie, wiedząc, jak postąpić, gdy dziecko informuje o doświadczaniu przemocy, wykorzystywania lub zaniedbania.
- Umieć właściwie zachować wymagany poziom poufności. Oznacza to angażowanie wyłącznie osób, które muszą znać informacje, takich jak DSL lub jej zastępca oraz właściwe lokalne służby pomocy społecznej. Pracownicy nie mogą obiecywać dziecku, że nikomu nie prześlą informacji o zgłoszonej formie krzywdzenia, ponieważ może to być sprzeczne z najlepszym interesem dziecka.
- Umieć zapewnić osobę pokrzywdzoną, że jej zgłoszenie jest traktowane poważnie oraz że otrzyma wsparcie i będzie chroniona. Osoba zgłaszająca nie może odnieść wrażenia, że poprzez zgłoszenie krzywdzenia stwarza problem, ani czuć się zawstydzana z powodu dokonania zgłoszenia.
- Dokumentować wszelkie obawy i zgłaszać je DSL na szkolnym formularzu zgłoszenia.
- Wiedzieć, kto pełni funkcję DSL w szkole, w której pracują, i jak można się z tą osobą skontaktować. Szkoły powinny zamieścić te informacje w załączniku na końcu niniejszej polityki.
- Stosować procedury określone w niniejszym dokumencie w przypadku jakichkolwiek obaw dotyczących dziecka.
- Wspierać uczniów, pracowników lub inne osoby dorosłe, które zgłaszają obawy lub których te obawy dotyczą, tak aby mogli właściwie i skutecznie inicjować lub współpracować przy ewentualnym dalszym postępowaniu wyjaśniającym.
- Odbywać odpowiednie szkolenia z zakresu ochrony dzieci i małoletnich oraz bezpiecznej rekrutacji, w tym szkolenia odświeżające wymagane przez ISP.
- Wszyscy pracownicy i wolontariusze muszą mieć świadomość, że zachowanie w miejscu pracy lub poza nim, które narusza Kodeks Postępowania ISP i/lub wytyczne dotyczące bezpiecznej praktyki zawodowej, może stanowić przewinienie dyscyplinarne, a nawet czyn zabroniony.

Wszyscy pracownicy mający okazjonalny lub nadzorowany kontakt z dziećmi, w tym pracownicy organizacji partnerskich i wykonawców, będą:

- Odbywać odpowiedni instruktaż/wprowadzenie dotyczące ochrony małoletnich w zakresie właściwym dla pełnionej roli, rozumieć, czego się od nich oczekuje w przypadku pojawienia się obaw oraz komu należy je zgłaszać.
- Przed rozpoczęciem pracy w jakiegokolwiek szkole ISP przedstawiać, w stosownych przypadkach, pisemne potwierdzenie, że pracownicy instytucji partnerskich/wykonawców zostali odpowiednio zweryfikowani w ramach bezpiecznej rekrutacji oraz że odbyli instruktaż dotyczący ochrony małoletnich dostosowany do ich roli i zakresu kontaktu z dziećmi. Jeżeli pracownicy lub wolontariusze pozostają pod stałym nadzorem, zakres kontroli rekrutacyjnych może być mniej rozbudowany, jednak ocenę ryzyka podejmuje Dyrektor/DSL, a nie sam pracownik czy organizacja partnerska.
- Jeżeli partnerzy/wykonawcy nie posiadają własnej polityki ochrony małoletnich, zastosowanie mają wytyczne ISP, z którymi partnerzy/wykonawcy muszą się zapoznać i których muszą przestrzegać. Wymogi te stanowią część odpowiednich ustaleń umownych. Wytycznych zawartych w niniejszym dokumencie należy przestrzegać przez cały czas.
- Otrzymywać wytyczne dotyczące odpowiedniej i bezpiecznej praktyki zawodowej.

Zob. Załącznik 2.

Szkolenia i wsparcie

ISP zapewni, że:

- W BSW Dyrektor oraz Osoba Odpowiedzialna za Ochronę Małoletnich są odpowiedzialni za zapewnienie, aby wszyscy pracownicy i wolontariusze byli odpowiednio przygotowani do stosowania Standardów Ochrony Małoletnich. Obejmuje to szkolenie wprowadzające dla nowych pracowników, regularne szkolenia i aktualizacje dotyczące ochrony małoletnich oraz prowadzenie odpowiedniej dokumentacji potwierdzającej odbycie wymaganych szkoleń.
- Wszyscy pracownicy, wolontariusze i pracownicy instytucji partnerskich w szkołach otrzymują odpowiednie ogólne szkolenie z zakresu ochrony małoletnich przy rozpoczęciu współpracy, a następnie odbywają coroczne szkolenia odświeżające. Szkolenia te mogą być realizowane poprzez zatwierdzone przez ISP kursy internetowe, np. Safeguarding Essentials na platformie Learning Hub, szkolenia wewnętrzne zgodne z formatem ISP i materiałami DSL lub wydarzenia stacjonarne, na które szkoły powinny zabezpieczać środki w corocznym budżecie.
- Wszyscy pracownicy w ciągu roku szkolnego otrzymują aktualizacje dotyczące ochrony małoletnich i dzieci, w tym bezpieczeństwa w Internecie, np. pocztą elektroniczną i za pośrednictwem biuletynów, aby posiadać aktualne umiejętności i wiedzę potrzebne do skutecznej ochrony uczniów.
- Odpowiednie dokumenty są udostępniane w stosownych wersjach językowych.
- Pracownicy i wolontariusze otrzymują wsparcie i posiadają umiejętności niezbędne do rozpoznawania sytuacji, w których uczeń jest lub może być zagrożony, oraz do podejmowania odpowiednich działań.
- Osoby pełniące w szkołach funkcję DSL posiadają aktualną i odpowiednią wiedzę oraz uczestniczą w dodatkowych szkoleniach specjalistycznych zatwierdzonych przez Dyrektora Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa. Szkolenia te są odnawiane co dwa lata.
- Wszyscy pracownicy i wolontariusze przechodzą pełne szkolenie wprowadzające, obejmujące informacje o tym, co zrobić i z kim się skontaktować w przypadku obaw dotyczących ucznia.
- Wybrani pracownicy przechodzą szkolenie z zakresu bezpiecznej rekrutacji. Szkolenie to musi być odnawiane co pięć lat.
- Szkolenie nowych pracowników musi zostać ukończone przed dopuszczeniem ich do nienadzorowanego kontaktu z uczniami.
- Każdy uczeń, który doświadczył lub doświadcza jakiegokolwiek formy krzywdzenia, otrzyma wsparcie. Po uzgodnieniu z właściwym organem prowadzącym postępowanie, jeżeli taki organ jest zaangażowany, uczeń może otrzymać bezpośrednie wsparcie psychologa lub pedagoga szkolnego albo zewnętrznej instytucji. Wszystkie szkoły ISP posiadają informacje o lokalnych, regionalnych lub krajowych instytucjach mogących zapewnić bezpośrednią pomoc w takich sytuacjach.

ISP uznaje obowiązek troski również wobec pracowników. Zdajemy sobie sprawę, że udział w

zgłaszaniu i reagowaniu na przypadki krzywdzenia może być dla pracownika bardzo trudnym doświadczeniem. ISP może zatem zapewnić lub zorganizować odpowiednie wsparcie zewnętrzne lub pomoc psychologiczną dla każdego pracownika dotkniętego sprawą dotyczącą ochrony małoletnich. Szkoły ISP będą posiadały listę organizacji, takich jak kancelarie prawne, placówki medyczne i specjaliści udzielający wsparcia psychologicznego, którą można udostępnić pracownikom na ich prośbę.

Pamiętaj: o ile nie zostaniesz o to wyraźnie poproszony/a przez właściwe osoby, nigdy nie prowadź samodzielnego dochodzenia w sprawie podejrzenia krzywdzenia. Jest to specjalistyczne zadanie, a nieprawidłowe działania mogą zakłócić postępowanie karne, jeżeli jest ono konieczne i prowadzone zgodnie z lokalnym prawem.

Formy krzywdzenia

Istnieje wiele sposobów, w jakie uczniowie mogą być narażeni na ryzyko i niebezpieczeństwo. Każdy z nich wymaga reakcji. Krzywdzenie oznacza każdą formę niewłaściwego traktowania dziecka. Może polegać na bezpośrednim wyrządzaniu dziecku szkody albo na zaniechaniu działań koniecznych do ochrony dziecka, które jest zagrożone lub już doświadcza krzywdzenia.

Do najczęściej wskazywanych form krzywdzenia należą:

- **Przemoc fizyczna:** forma krzywdzenia, która może obejmować bicie, potrząsanie, rzucanie, podawanie substancji trujących, przypalanie, parzenie lub inne działania powodujące uszkodzenie ciała dziecka.
- **Przemoc emocjonalna:** uporczywe niewłaściwe traktowanie dziecka powodujące poważne i negatywne skutki dla jego rozwoju emocjonalnego. Może obejmować przekazywanie dziecku, że jest bezwartościowe, niekochane lub ma wartość wyłącznie wtedy, gdy zaspokaja potrzeby innej osoby.
- **Wykorzystywanie seksualne:** zmuszanie lub nakłanianie dziecka do udziału w czynnościach seksualnych, niezależnie od tego, czy dziecko rozumie, co się dzieje. Może obejmować działania wymagające bezpośredniego kontaktu, ale również działania bez kontaktu fizycznego, w tym za pośrednictwem mediów społecznościowych lub Internetu.
- **Zaniedbanie:** uporczywe niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych lub psychicznych dziecka, które może prowadzić do poważnego pogorszenia jego zdrowia lub rozwoju.

Powyższe cztery obszary stanowią podstawowe kategorie potencjalnego krzywdzenia, jednak samo krzywdzenie może przybierać wiele form i obejmować jeden lub kilka z tych obszarów. Pracownicy organizacji i szkół muszą wiedzieć, na jakie sygnały zwracać uwagę oraz jakie działania podejmować w przypadku obaw dotyczących tych lub innych zagrożeń.

Szczególne zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci

Istnieją szczególne zagrożenia mogące narażać dzieci na krzywdzenie, wymienione poniżej. Wszystkie te obszary są uwzględniane w szkoleniach wprowadzających ISP i muszą być omawiane podczas corocznych szkoleń odświeżających lub w ramach programu szkoleń z zakresu ochrony małoletnich realizowanego w ciągu roku szkolnego. Ma to zapewnić, aby wszyscy pracownicy znali

oznaki i sygnały tych zagrożeń, mogli podejmować wczesne działania wspierające w szkole lub kierować sprawy do właściwych zewnętrznych instytucji specjalistycznych.

Krzywdzenie rówieśnicze

Uznajemy, że dzieci mogą krzywdzić swoich rówieśników. Każde zgłoszenie, że jedno dziecko mogło skrzywdzić inne, będzie traktowane poważnie i rozpatrywane jako sprawa dotycząca ochrony małoletnich. Tego rodzaju zachowania rówieśnicze nie będą tolerowane. Mogą występować zarówno w szkole, poza nią, jak i w Internecie. Krzywdzenie rówieśnicze może obejmować w szczególności:

- przemoc rówieśniczą, w tym cyberprzemoc oraz przemoc opartą na uprzedzeniach i dyskryminacji;
- krzywdzenie w bliskich lub intymnych relacjach pomiędzy rówieśnikami;
- przemoc fizyczną, w tym bicie, kopanie, potrząsanie, gryzienie, ciągnięcie za włosy lub inne działania powodujące urazy fizyczne;
- przemoc seksualną, w tym gwałt, napaść seksualną z penetracją oraz inne formy napaści seksualnej;
- molestowanie seksualne, w tym komentarze, uwagi i żarty o charakterze seksualnym oraz molestowanie seksualne w Internecie;
- udostępnianie bez zgody nagich lub częściowo nagich zdjęć i/lub filmów (sexting);
- zmuszanie innej osoby do udziału w czynnościach seksualnych bez jej zgody, np. do rozebrania się, dotykania własnego ciała w sposób seksualny lub podejmowania czynności seksualnych z osobą trzecią;
- wykonywanie bez zgody zdjęć pod ubraniem osoby, zwykle w celu zobaczenia jej narządów płciowych lub pośladków dla zaspokojenia seksualnego albo spowodowania upokorzenia, niepokoju lub cierpienia;
- przemoc i rytuały inicjacyjne typu hazing, mogące obejmować nękanie, przemoc lub upokarzanie wykorzystywane do przyjęcia osoby do grupy, również z wykorzystaniem Internetu.

Przemoc seksualna i molestowanie seksualne

Może do nich dochodzić pomiędzy dwojgiem dzieci w każdym wieku i niezależnie od płci, zarówno na etapie szkoły podstawowej, jak i później. Może również dochodzić do sytuacji, w której grupa dzieci dopuszcza się przemocy seksualnej lub molestowania wobec jednego dziecka albo grupy dzieci. Przemoc seksualna i molestowanie seksualne tworzą kontinuum zachowań i mogą się nakładać; mogą występować w Internecie i bezpośrednio, zarówno fizycznie, jak i werbalnie, i nigdy nie są akceptowalne. Wszyscy pracownicy muszą zachowywać świadomość, że „to może wydarzyć się również tutaj”.

Każde zgłoszenie krzywdzenia rówieśniczego należy traktować poważnie. Niezbędne jest zapewnienie osoby pokrzywdzonej, że jej zgłoszenie jest traktowane poważnie oraz że otrzyma wsparcie i będzie chroniona.

Wszyscy pracownicy powinni rozumieć znaczenie:

- reagowania na niewłaściwe zachowania;

- jasnego komunikowania, że przemoc seksualna i molestowanie seksualne są niedopuszczalne, nigdy nie będą tolerowane i nie stanowią nieuniknionej części dorastania;
- nietolerowania i niebagatelizowania przemocy seksualnej ani molestowania jako „żartu”, „części dorastania”, „wygłupów” czy zachowania typu „chłopcy już tacy są”;
- reagowania na zachowania fizyczne, które mogą mieć charakter przestępstwa, takie jak chwytywanie za pośladki, piersi lub genitalia, ściąganie spodni, odciąganie biustonosza czy podnoszenie spódnicy. Bagatelizowanie lub tolerowanie takich zachowań może prowadzić do ich normalizacji.

Seksualne wykorzystywanie dzieci (CSE) i przestępcze wykorzystywanie dzieci (CCE)

CSE i CCE są formami krzywdzenia, w których osoba lub grupa wykorzystuje nierównowagę sił, aby poprzez przymus, manipulację lub oszustwo nakłonić dziecko do udziału w aktywności seksualnej lub przestępczej, w zamian za coś, czego osoba pokrzywdzona potrzebuje lub chce, dla korzyści finansowej albo zwiększenia statusu sprawcy lub osoby ułatwiającej wykorzystywanie, a także poprzez przemoc lub groźbę przemocy. CSE i CCE mogą dotyczyć dzieci każdej płci i obejmować dzieci przemieszczane, w tym w ramach handlu ludźmi, w celu ich wykorzystania.

Sexting

Sexting polega na udostępnianiu seksualnych, nagich lub częściowo nagich zdjęć albo filmów przedstawiających siebie lub inne osoby bądź na wysyłaniu wiadomości o jednoznacznie seksualnej treści. Uczniowie mogą również określać takie zachowania jako „trading nudes”, „dirties” lub „pic for pic”.

Istnieje wiele powodów, dla których uczeń może chcieć wysłać komuś nagie lub częściowo nagie zdjęcie, film albo wiadomość:

- Może mieć trudność z odmową, gdy ktoś prosi o materiał o charakterze intymnym, zwłaszcza jeśli osoba prosząca jest natarczywa lub wcześniej zdobyła zaufanie dziecka poprzez grooming.
- Może dołączyć do takiego zachowania, ponieważ uważa, że „wszyscy to robią”.
- Może w ten sposób próbować podnieść swoją samoocenę.
- Może flirtować z innymi i poznawać swoją tożsamość seksualną.
- Może poznawać własne uczucia związane z seksualnością.
- Może szukać uwagi i kontaktu z nowymi osobami w mediach społecznościowych.

Uczniowie często nie zdają sobie sprawy, że tworząc i wysyłając takie materiały, mogą potencjalnie dopuszczać się czynu zabronionego. W miarę możliwości takich sytuacji nie należy traktować wyłącznie w kategoriach odpowiedzialności karnej; edukacja i wsparcie mogą być skuteczniejszym sposobem reagowania. Każdy przypadek sextingu pracownik musi zgłosić DSL za pomocą szkolnego formularza zgłoszenia.

Zdrowie psychiczne

Mamy świadomość, że problemy ze zdrowiem psychicznym mogą w niektórych przypadkach wskazywać, że dziecko doświadczyło lub jest zagrożone przemocą, zaniedbaniami lub

wykorzystywaniem. Diagnozę problemów zdrowia psychicznego powinni stawiać wyłącznie odpowiednio wykwalifikowani specjaliści. Pracownicy szkoły mają jednak możliwość codziennej obserwacji dzieci i identyfikowania tych, których zachowanie może wskazywać na istniejący lub rozwijający się problem w zakresie zdrowia psychicznego.

Doświadczenie przemocy, zaniedbania lub innych potencjalnie traumatycznych zdarzeń w dzieciństwie może mieć długotrwały wpływ na funkcjonowanie dziecka w dzieciństwie, okresie dorastania i dorosłości. Ważne jest, aby pracownicy rozumieli, w jaki sposób takie doświadczenia mogą wpływać na zdrowie psychiczne, zachowanie i edukację dziecka.

Jeżeli pracownik ma obawy dotyczące zdrowia psychicznego dziecka, które jednocześnie stanowią kwestię z zakresu ochrony małoletnich, należy niezwłocznie odnotować je na szkolnym formularzu zgłoszenia i porozmawiać z DSL lub jego zastępcą.

Samookaleczenia

Samookaleczenia mogą przybierać różne formy fizyczne i/lub emocjonalne. Istnieje wiele powodów, dla których dzieci i młodzież próbują wyrządzać sobie krzywdę, a zachowanie to może z czasem stać się przymusem. Dlatego szkoły powinny możliwie wcześnie rozpoznawać takie sytuacje i podejmować działania pomocowe. Samookaleczenie nie jest zazwyczaj próbą samobójczą ani sposobem zwrócenia na siebie uwagi; często jest sposobem rozładowania przytłaczających emocji i radzenia sobie z nimi. Niezależnie od przyczyny, należy je zawsze traktować poważnie.

Dokładne przyczyny samookaleczania się przez dzieci i młodzież nie zawsze są łatwe do ustalenia; czasem sama osoba nie wie, dlaczego to robi. Istnieje jednak związek między depresją a samookaleczeniami. Dziecko lub młoda osoba dokonująca samookaleczeń może doświadczać przemocy rówieśniczej, nadmiernej presji, przemocy emocjonalnej, żałoby lub problemów w relacjach z rodziną i przyjaciółmi. Towarzyszyć temu mogą m.in. niska samoocena, brak pewności siebie, samotność, smutek, złość, odrętwienie i poczucie braku kontroli nad własnym życiem. Młode osoby mogą podejmować znaczne wysiłki, aby ukrywać blizny lub obrażenia po samookaleczeniach i wyjaśniać je jako przypadkowe urazy.

Do częstych sygnałów, które mogą pomóc pracownikom rozpoznać niepokojącą sytuację, należą:

- Sygnały fizyczne, takie jak skaleczenia, siniaki, oparzenia lub miejsca pozbawione włosów wskutek ich wrywania.
- Sygnały emocjonalne, takie jak depresja, nagła utrata masy ciała, spożywanie alkoholu lub przyjmowanie narkotyków, nietypowe nawyki żywieniowe, izolowanie się lub wycofanie.

Jeżeli pracownik podejrzewa, że uczeń dokonuje samookaleczeń, musi przekazać sprawę DSL, który rozważy dalsze działania. Prawdopodobnie konieczna będzie rozmowa z uczniem i jego rodzicami/opiekunami w celu uzgodnienia dalszego postępowania lub skierowania do organizacji mogącej zapewnić wsparcie.

Radykalizacja i ekstremizm

Dzieci mogą być podatne na ideologie ekstremistyczne i radykalizację. Nie istnieje jeden sposób

pozwalający stwierdzić, czy dziecko może być podatne na ideologię ekstremistyczną. Na jego podatność mogą wpływać czynniki środowiskowe połączone z konkretnymi wpływami rodziny lub znajomych. Do radykalizacji może dochodzić różnymi drogami, m.in. przez media społecznościowe lub Internet, oraz w różnych środowiskach, np. w domu. Podobnie jak w przypadku innych zagrożeń, pracownicy powinni zwracać uwagę na zmiany w zachowaniu dzieci mogące wskazywać na potrzebę pomocy lub ochrony.

ISP uznaje wolność słowa oraz wyrażania przekonań i poglądów za podstawowe prawa leżące u podstaw wartości naszego społeczeństwa. Uczniowie i nauczyciele mają prawo swobodnie się wypowiadać i przedstawiać swoje opinie. Wolność wiąże się jednak z odpowiedzialnością. Wypowiedzi służące manipulowaniu osobami podatnymi na wpływ lub prowadzące do przemocy i krzywdzenia innych pozostają w sprzeczności z zasadami, na których opiera się wolność słowa. Wolność słowa nie ma charakteru bezwzględnego i podlega przepisom oraz politykom dotyczącym równości, praw człowieka, bezpieczeństwa społeczności i spójności społecznej. Wypowiedzi promujące przemoc wobec jakiegokolwiek osoby lub grupy nie będą tolerowane.

W razie potrzeby konsultacji należy skontaktować się z: CENTRUM
ANTYTERRORYSTYCZNYM, 00-993 Warszawa, ul. Rakowiecka 2A
E-mail: cat@abw.gov.pl

Krótki kurs zwiększający świadomość dotyczącą ekstremizmu jest dostępny pod wskazanym odnośnikiem.

Okaleczanie żeńskich narządów płciowych (FGM)

FGM stanowi krzywdzenie dziecka oraz formę przemocy wobec kobiet i dziewcząt i dlatego należy postępować zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym dokumencie; wszelkie obawy i oznaki FGM muszą być zgłaszane DSL.

FGM może powodować poważne szkody emocjonalne i zdrowotne u dzieci oraz narusza szereg postanowień Konwencji ONZ o prawach dziecka. Jest nielegalne w 26 krajach Afryki i Bliskiego Wschodu oraz w 33 innych krajach, w tym w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii.

Uznajemy, że w niektórych krajach praktyka ta ma uwarunkowanie kulturowe i nie zawsze jest postrzegana jako krzywdzenie. Nie akceptując tej praktyki, musimy mieć świadomość związanej z nią wrażliwości kulturowej i zawsze działać w najlepszym interesie ucznia.

Małżeństwa przymusowe (FM)

Małżeństwo przymusowe to małżeństwo zawarte bez ważnej zgody jednej lub obu stron, w warunkach przymusu. Może obejmować presję fizyczną, np. groźby, przemoc fizyczną lub seksualną, albo presję emocjonalną i psychiczną, np. wywoływanie poczucia, że odmowa przyniesie rodzinie wstyd. Jest to czymś zupełnie innym niż małżeństwo aranżowane, w którym obie strony wyrażają zgodę.

W 2013 r. Rada Praw Człowieka ONZ przyjęła również rezolucję przeciwko małżeństwom dzieci i małżeństwom przymusowym. Rezolucja uznaje małżeństwa dzieci, wczesne i przymusowe za naruszenia praw człowieka, które uniemożliwiają osobom życie wolne od wszelkich form przemocy i negatywnie wpływają na korzystanie z praw człowieka, takich jak prawo do edukacji.

Podobnie jak w przypadku FGM i niektórych innych praktyk uwarunkowanych kulturowo musimy uwzględniać wrażliwość kulturową, ale zawsze działać w najlepszym interesie ucznia. Procedury szkolne należy jednak stosować w taki sam sposób jak w każdej innej sprawie dotyczącej ochrony małoletnich lub dziecka.

Dzieci nieobecne w systemie edukacji

Wszyscy pracownicy powinni wiedzieć, że zaginięcia lub powtarzające się niewyjaśnione nieobecności dziecka mogą być ważnym sygnałem wielu zagrożeń w zakresie ochrony małoletnich. Mogą wskazywać na przemoc i zaniedbanie, w tym wykorzystywanie seksualne, przestępcze wykorzystywanie dziecka, problemy ze zdrowiem psychicznym, ryzyko używania substancji psychoaktywnych, podróży do stref konfliktów, FGM, przemocy motywowanej tzw. honorem lub małżeństwa przymusowego. Konieczna jest wczesna interwencja w celu ustalenia źródła ryzyka i zapobiegania dalszym nieobecnościom lub zaginięciom. Pracownicy powinni znać szkolną politykę frekwencji oraz procedury dotyczące nieusprawiedliwionych nieobecności i dzieci pozostających poza edukacją.

Przemoc domowa

Przemoc domowa może obejmować przemoc między partnerami, przemoc ze strony członków rodziny, przemoc w relacjach nastolatków oraz przemoc dziecka lub nastolatka wobec rodzica. Ofiarą przemocy domowej może być każda osoba, niezależnie od tożsamości płciowej, wieku, pochodzenia etnicznego, statusu społeczno-ekonomicznego, orientacji seksualnej czy środowiska. Przemoc domowa może mieć miejsce zarówno w domu, jak i poza nim.

Dzieci mogą być świadkami przemocy domowej w życiu rodzinnym i odczuwać jej negatywne skutki, gdy dochodzi do niej pomiędzy członkami rodziny. Doświadczenie przemocy domowej lub bycie jej świadkiem może mieć poważny i długotrwały wpływ emocjonalny i psychiczny. W niektórych przypadkach dziecko może obwiniać siebie za przemoc lub być zmuszone do opuszczenia domu rodzinnego.

Młode osoby mogą również doświadczać przemocy domowej w swoich własnych bliskich relacjach. Ta forma krzywdzenia rówieśniczego bywa określana jako „przemoc w relacjach nastolatków”.

Współczesne niewolnictwo

Współczesne niewolnictwo obejmuje handel ludźmi, niewolnictwo, poddaństwo oraz pracę przymusową lub obowiązkową. Wykorzystywanie może przybierać różne formy, w tym wykorzystywanie seksualne, pracę przymusową, niewolnictwo, poddaństwo, zmuszanie do działalności przestępczej oraz pobieranie narządów.

Choroba fabrykowana lub wywoływana

W przypadku choroby fabrykowanej sprawca, zwykle rodzic lub opiekun, nie wyrządza dziecku bezpośrednio szkody, lecz przedstawia lekarzom opis objawów, który ostatecznie okazuje się nieprawdziwy. W przypadku choroby wywoływanej sprawca bezpośrednio powoduje u dziecka objawy lub obrażenia. Może to obejmować działania od pozornie drobnych, np. nakłuwania dziecka w celu dodania krwi do próbki moczu, aż po duszenie. Wszystkie szkoły muszą posiadać skuteczną politykę frekwencji wspierającą monitorowanie chorób dzieci. Gdy rodzic zgłasza chorobę

wymagającą planu opieki zdrowotnej, szkoła musi współpracować z lekarzem prowadzącym dziecko.

Uwaga: Powyższa lista nie obejmuje wszystkich możliwych form krzywdzenia, z którymi pracownicy mogą się spotkać. Dodatkowe informacje znajdują się w dokumencie „Keeping Children Safe in Education” 2026. Jest to publikacja brytyjska, jednak opisane w niej rodzaje krzywdzenia są uniwersalne i mogą mieć zastosowanie w każdym kraju. Wszyscy pracownicy są zobowiązani do przeczytania części 1 dokumentu i potwierdzenia zapoznania się z nią.

Działania profilaktyczne i powiązane polityki dotyczące ochrony dzieci

Bezpieczeństwo w Internecie

Rozwój mediów elektronicznych w codziennym życiu oraz stale rosnąca liczba urządzeń tworzą dodatkowe zagrożenia dla dzieci. Ryzyka związane z korzystaniem z Internetu obejmują:

- Nieodpowiednie treści.
- Ignorowanie ograniczeń wiekowych i komunikowanie się z nieznanymi osobami dorosłymi lub innymi dziećmi, co może zwiększać podatność dziecka na przemoc rówieśniczą i grooming.
- Grooming i wykorzystywanie seksualne.
- Udostępnianie danych osobowych.
- Hazard lub zaciąganie zobowiązań finansowych.
- Cyberprzemoc.

Cyberprzemoc jest coraz częstszą formą przemocy rówieśniczej i najczęściej wiąże się z mediami społecznościowymi oraz telefonami komórkowymi.

ISP uważa, że najlepszym sposobem ochrony uczniów jest rozwijanie świadomości i rozumienia ryzyka, w szczególności poprzez edukację osobistą, społeczną i zdrowotną, edukację dotyczącą relacji i seksualności oraz programy dobrostanu. Program nauczania każdej szkoły zawiera odpowiednie i regularne możliwości uczenia dzieci, jak rozpoznawać sytuacje, w których one same lub inni są zagrożeni, oraz wyposaża je w umiejętności, strategie i język potrzebne do właściwego reagowania.

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do Internetu oraz procedury ochrony uczniów przed szkodliwymi treściami i zagrożeniami w Internecie oraz przechowywanymi w innych formach znajdują się w Załączniku 3 do niniejszej polityki.

Telefony komórkowe, aparaty i wizerunek dzieci

Zgodnie z naszą polityką pracownicy, nauczyciele i goście w oddziałach wczesnej edukacji nie powinni używać prywatnych telefonów komórkowych do wykonywania zdjęć dzieci. W szkołach podstawowych i średnich, jeżeli prywatny sprzęt jest wykorzystywany do wykonania zdjęć dzieci, materiały muszą zostać jak najszybciej przesłane do szkolnego systemu i natychmiast usunięte z prywatnego urządzenia. Czynności te muszą zostać wykonane przed opuszczeniem terenu szkoły przez pracownika pod koniec dnia pracy. Zgodę na wykonywanie zdjęć, nagrań wideo lub audio należy uzyskać od DSL lub Dyrektora szkoły.

Na początku wydarzeń szkolnych należy przypominać rodzicom o ograniczeniach dotyczących wykonywania zdjęć i nagrań na terenie szkoły oraz o tym, że mogą fotografować wyłącznie własne dziecko lub dzieci.

Publikowanie aktywności szkolnych na platformach cyfrowych

Mamy świadomość, że korzystanie z platform cyfrowych, w szczególności mediów społecznościowych, może zwiększać podatność dzieci na grooming. Dlatego wszyscy pracownicy ISP, publikując materiały dotyczące działalności szkoły, będą przestrzegać następujących zasad:

- zawsze uzyskiwać pisemną zgodę dziecka oraz jego rodziców lub opiekunów przed wykonaniem i wykorzystaniem wizerunku dziecka;
- zawsze wyjaśniać, w jaki sposób wizerunek będzie wykorzystywany i jakie potencjalne ryzyka wiążą się z jego udostępnianiem;
- jasno informować, że po cofnięciu zgody na udostępnianie wizerunku przez dziecko lub jego rodzinę usunięcie materiałów już udostępnionych lub opublikowanych może nie być możliwe;
- w miarę możliwości zmieniać imiona dzieci, których wizerunek jest wykorzystywany w materiałach publikowanych przez szkołę, a gdy identyfikacja jest konieczna, używać wyłącznie imienia;
- nigdy nie publikować zrzutów ekranu z lekcji lub spotkań prowadzonych w formie wideokonferencji, na których widoczne są jednocześnie twarze i pełne imiona oraz nazwiska dzieci;
- wykorzystywać wyłącznie zdjęcia dzieci ubranych w odpowiedni sposób;
- unikać pełnych ujęć twarzy i sylwetki dzieci uczestniczących w takich aktywnościach jak pływanie;
- nigdy nie publikować danych osobowych poszczególnych dzieci oraz ukrywać informacje pozwalające na ich identyfikację;
- zapewniać, aby dzieci oraz ich rodzice/opiekunowie rozumieli, w jaki sposób i jak długo wizerunki dzieci będą bezpiecznie przechowywane, w tym jak będzie kontrolowany dostęp do zdjęć i powiązanych informacji;
- ograniczać ryzyko kopiowania i niewłaściwego wykorzystania wizerunków poprzez stosowanie odpowiednich ustawień na platformach cyfrowych.

Zdjęcia do publikacji szkolnych i materiałów marketingowych

- Zdjęcia uczniów wykonywane przez pracowników na potrzeby marketingu są robione wyłącznie przy użyciu szkolnych aparatów lub urządzeń.
- Zdjęcia powinny być zapisywane na szkolnym Dysku Google, a wydruki wykorzystywane wyłącznie w szkole do takich celów jak ekspozycje, dokumentacja i dzienniki uczenia się. Wykorzystanie zdjęć do celów marketingowych wymaga uprzedniej zgody rodziców/opiekunów.
- Goście i rodzice/opiekunowie powinni być proszeni o niekorzystanie z urządzeń mobilnych na terenie szkoły i/lub oddziałów wczesnej edukacji, z wyjątkiem sytuacji, gdy uzyskali zgodę na wykonanie zdjęć własnego dziecka lub dzieci. Wszyscy rodzice/opiekunowie muszą wyrazić zgodę na wykorzystanie zdjęć do celów promocyjnych oraz złożyć odpowiednie oświadczenie, jeżeli nie życzą sobie zewnętrznego wykorzystywania wizerunku dziecka.

Nieprzestrzeganie przez pracowników powyższych zasad służących ochronie dzieci pozostających pod naszą opieką będzie skutkowało konsekwencjami dyscyplinarnymi.

Przeciwdziałanie przemocy rówieśniczej

Przemoc rówieśnicza jest kwestią z zakresu ochrony małoletnich i, jeśli nie zostanie rozwiązana, może przerodzić się w poważniejszy problem związany z ochroną dziecka. Pracownicy na każdym szczeblu będą poważnie traktować wszelkie obawy dotyczące przemocy rówieśniczej wobec ucznia. Zawsze zostaną podjęte działania w celu wyjaśnienia zgłoszonych obaw oraz zapobiegania powtarzaniu się incydentów lub zachowań. Przemoc rówieśnicza może mieć miejsce bezpośrednio lub z wykorzystaniem mediów społecznościowych i technologii. Każda szkoła powinna posiadać własną politykę i podejście do praktyk naprawczych, a wszystkie nasze szkoły będą wykazywać zaangażowanie w rozwiązywanie konkretnych problemów. ISP posiada odrębne stanowisko/politykę dotyczącą przeciwdziałania przemocy rówieśniczej, do którego należy się odwoływać w sprawach dotyczących krzywdzenia ucznia przez rówieśników.

Zasady bezpiecznych relacji między uczniami

Od uczniów oczekuje się wzajemnego traktowania z szacunkiem, poszanowaniem godności i uwzględnianiem potrzeb innych. Niedopuszczalne są: przemoc, nękanie, zastraszanie, upokarzanie, dyskryminacja, molestowanie, molestowanie seksualne, niewłaściwe zachowania seksualne, przymus, groźby, celowe wykluczanie oraz krzywdzące zachowania w Internecie. Uczniowie powinni szanować osobiste i fizyczne granice innych osób oraz zwracać się o pomoc do zaufanej osoby dorosłej, jeżeli czują się zagrożeni lub są świadkami zachowania mogącego skrzywdzić innego ucznia.

Dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi lub niepełnosprawnościami

Wszyscy pracownicy powinni mieć świadomość, że dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi lub niepełnosprawnościami mogą być narażone na dodatkowe wyzwania związane z ochroną małoletnich. W zależności od rodzaju potrzeb lub niepełnosprawności mogą występować dodatkowe bariery utrudniające identyfikowanie oznak krzywdzenia. Przykładowo łatwo błędnie założyć, że nastrój, zachowanie lub uraz dziecka wynika z jego niepełnosprawności, podczas gdy może być skutkiem krzywdzenia. Dzieci z niepełnosprawnościami mogą być także w nieproporcjonalnie większym stopniu narażone na takie zachowania jak przemoc rówieśnicza, nie wykazując jednocześnie widocznych oznak. Trudności komunikacyjne mogą znacząco utrudniać dziecku przekazanie informacji o tym, co się dzieje. Pracownicy powinni zachowywać szczególną czujność, zgłaszać wszelkie obawy i unikać pochopnych założeń dotyczących przyczyn urazów lub zachowania. ISP posiada odrębny dokument dotyczący specjalnych potrzeb edukacyjnych.

Interwencja fizyczna / zastosowanie środków przymusu

Może się zdarzyć, że osoby dorosłe w szkole, wykonując swoje obowiązki, będą musiały podjąć interwencję fizyczną, aby powstrzymać ucznia i zapobiec wyrządzeniu krzywdy jemu samemu lub innym osobom. Każda taka interwencja musi być rozsądna, proporcjonalna do okoliczności i ograniczona do minimum koniecznego do rozwiązania sytuacji. Brytyjskie wytyczne rządowe dotyczące użycia rozsądnej siły mogą być wykorzystywane jako przykład dobrej praktyki. Szkoły mogą uzupełnić ten zapis o odpowiednie lokalne wytyczne i dobre praktyki.

Dyrektor powinien wymagać, aby każda osoba dorosła zaangażowana w taki incydent zgłosiła go jak najszybciej. Pracownik jest zobowiązany do pełnego udokumentowania zdarzenia, w tym sporządzenia szczegółowego opisu i przebiegu incydentu. W miarę możliwości należy wskazać świadków.

Jeżeli konieczna była interwencja fizyczna, pracownik na stanowisku kierowniczym powinien porozmawiać z uczniem po zdarzeniu i umożliwić mu przedstawienie sytuacji z własnej perspektywy. Należy sporządzić notatkę z rozmowy oraz sprawdzić, czy uczeń nie odniósł obrażeń.

Rodzice/opiekunowie powinni być zawsze informowani o konieczności zastosowania interwencji. Informację należy odnotować z wykorzystaniem formularza zgłoszenia incydentu w systemie Engage.

Bezpieczna rekrutacja i dobór pracowników

Podejmiemy wszelkie możliwe działania, aby zapewnić, że wszystkie osoby pracujące z dziećmi w naszych regionach, szkołach i całej grupie są odpowiednimi osobami do wykonywania takich zadań. W tym celu wszyscy pracownicy, którzy będą mieli nienadzorowany kontakt z dziećmi lub młodzieżą, będą rekrutowani zgodnie z procedurami bezpiecznej rekrutacji. Zob. politykę ISP dotyczącą bezpiecznej rekrutacji oraz sprawdzania przeszłości kandydatów.

Bezpieczna rekrutacja obejmuje dokładną analizę kandydatów w procesie rozmów kwalifikacyjnych i na podstawie formularzy aplikacyjnych, weryfikację tożsamości i kwalifikacji, uzyskiwanie odpowiednich referencji, sprawdzanie niekaralności we wszystkich krajach, w których kandydat mieszkał lub pracował w ciągu ostatnich 10 lat, oraz inne wymagane kontrole rekrutacyjne.

Co najmniej jeden członek każdego zespołu rekrutacyjnego na poziomie organizacji lub szkoły, uczestniczący w rekrutacji na stanowisko związane z możliwością nienadzorowanego kontaktu z dziećmi, musi mieć ukończone szkolenie z zakresu bezpiecznej rekrutacji. Wszystkie szkoły prowadzą centralny rejestr wszystkich kontroli rekrutacyjnych przeprowadzonych wobec pracowników. Rejestr zawiera m.in. dane dotyczące DBS, tj. brytyjskiej kontroli Disclosure and Barring Service dla osób, które mieszkały lub pracowały w Wielkiej Brytanii, w tym datę i numer kontroli, informacje o sprawdzeniu rejestrów karnych lub zaświadczeniach o niekaralności z innych krajów, kwalifikacjach, zakazach wykonywania zawodu itp.

Jeżeli w toku sprawdzania niekaralności ujawnione zostaną informacje dotyczące ostrzeżeń, skazań lub inne istotne informacje, przed zatrudnieniem zostanie przeprowadzona ocena ryzyka. Ocenę podpisują Dyrektor szkoły, Dyrektor Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa, Regionalny Menedżer HR oraz Regionalny Dyrektor ds. Szkół.

Zarzuty wobec pracowników i wolontariuszy

Zarzut wobec pracownika lub wolontariusza może zostać zgłoszony w dowolnym momencie. Ważne jest, aby każde takie zgłoszenie traktować poważnie i stosować właściwe procedury.

Zarzut różni się od skargi i może dotyczyć sytuacji, w której:

- ktoś zachował się w sposób, który skrzywdził lub mógł skrzywdzić dziecko;

- ktoś mógł popełnić przestępstwo na szkodę dziecka;
- ktoś zachował się wobec dziecka lub dzieci w sposób wskazujący, że może stanowić dla nich zagrożenie.

W przypadku zgłoszenia zarzutu wobec pracownika lub wolontariusza sprawa będzie zawsze rozpatrywana przez Dyrektora, chyba że zachodzi podejrzenie popełnienia czynu zabronionego, w którym to przypadku sprawę należy, gdy jest to właściwe, skierować do lokalnych organów. We wszystkich przypadkach, niezależnie od charakteru sprawy, Dyrektor oraz Dyrektor Grupy ds. Ochrony Dzieci muszą zostać poinformowani jak najszybciej, nie później niż w ciągu 48 godzin. Jeżeli zarzut dotyczy Dyrektora lub członka szkolnego Zespołu Kierowniczego, należy poinformować Dyrektora Generalnego Dywizji, Dyrektora Finansowego Dywizji, Regionalnego Dyrektora Zarządzającego, Dyrektora Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa, Dyrektora Grupy ds. Ochrony Dzieci oraz Dyrektora Grupy ds. Operacji Personalnych.

Nie należy podejmować żadnych działań wyjaśniających przed konsultacją z Dyrektorem Grupy ds. Ochrony Dzieci i uzgodnieniem najlepszego sposobu dalszego postępowania. Jeżeli po wstępnych konsultacjach zostanie uznane, że konieczne są dalsze czynności, pracownik może zostać zawieszony. Zawieszenie jest działaniem neutralnym i nie oznacza uznania danej osoby za winną. Szkoła ma świadomość, że sytuacja taka może być dla pracownika trudna, i będzie dążyć do wyważenia interesów osoby, której zarzut dotyczy, z koniecznością zapewnienia dzieciom bezpieczeństwa. Przed podjęciem działań szkoła zasięgnie opinii Dyrektora Grupy ds. Ochrony Dzieci i będzie przestrzegać krajowych oraz lokalnie uzgodnionych wytycznych. Każda szkoła powinna wcześniej rozpoznać lokalne zasady i procedury postępowania w przypadku zarzutów.

Dyrektor Grupy ds. Ochrony Dzieci będzie na bieżąco informował Dyrektora Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa o rozwoju sytuacji. W przypadkach zarzutów wobec Dyrektora lub członka szkolnego Zespołu Kierowniczego oczekuje się również, że Dyrektor Generalny Dywizji będzie informował Dyrektora Generalnego Grupy, Dyrektora Finansowego Grupy oraz Dyrektora ds. Nauczania i Innowacji.

Pracownicy ograniczają ryzyko powstania zarzutów poprzez znajomość i przestrzeganie oczekiwań określonych w kodeksie postępowania dla pracowników i wolontariuszy oraz wytycznych dotyczących bezpiecznej praktyki zawodowej, w tym szkolnych zasad opieki intymnej.

Zgłaszanie nieprawidłowości

Uznajemy, że nie możemy oczekiwać od dzieci zgłaszania obaw w środowisku, w którym osoby dorosłe same tego nie robią. Wszyscy pracownicy i wolontariusze powinni być świadomi obowiązku zgłaszania obaw dotyczących działań lub postawy współpracowników. Zgłoszenia dokonane w dobrej wierze i z właściwych powodów są traktowane jako chronione zgłoszenia, a nawet jeśli okażą się bezzasadne, wobec osoby zgłaszającej nie zostaną podjęte działania odwetowe.

Celowe, złośliwe zgłaszanie nieprawdziwych informacji może natomiast zostać potraktowane jako sprawa dyscyplinarna. ISP posiada odrębną Politykę Zgłaszania Nieprawidłowości, do której należy się odwołać w przypadku takiej sytuacji.

Procedury

Obawy osoby dorosłej dotyczące ucznia

Jeżeli pracownik podejrzewa, że uczeń znajdujący się pod jego opieką może być osobą pokrzywdzoną lub być narażony na przemoc, wykorzystywanie, zaniedbanie albo inną formę krzywdzenia, nie powinien samodzielnie prowadzić dochodzenia, lecz jak najszybciej poinformować DSL o swoich obawach.

Pracownicy mają obowiązek zgłaszać wszelkie obawy dotyczące możliwości krzywdzenia ucznia lub narażania przez niego samego siebie na niebezpieczeństwo. Lepiej przekazać obawę, która później okaże się nieuzasadniona, niż zatrzymać informację, która mogłaby pomóc ochronić ucznia przed rzeczywistą szkodą. W wielu przypadkach uczeń nie dokona bezpośredniego ujawnienia, ale pracownik zauważy niepokojący sygnał fizyczny lub emocjonalny. W takiej sytuacji należy również skorzystać z formularza zgłoszenia oraz, jeżeli jest to właściwe, mapy ciała, aby przekazać sprawę DSL.

Jeżeli uczeń bezpośrednio ujawni jakąkolwiek formę krzywdzenia, należy postępować zgodnie z poniższymi wytycznymi w części „Postępowanie w przypadku ujawnienia”.

Ujawnienie, zgłaszanie i dalsze działania

Jeżeli dziecko prosi o poufną rozmowę na temat problemu, nie wolno obiecywać mu zachowania tajemnicy, jeżeli przekazywane lub prawdopodobne do przekazania informacje dotyczą krzywdzenia jego samego lub innego dziecka. Pracownik powinien uprzedzić dziecko o tej zasadzie przed rozpoczęciem rozmowy.

Poniższe wytyczne opierają się na pięciu kluczowych zasadach obowiązujących wszystkich pracowników:

Przyjmij informację

W miarę możliwości przerwij inne czynności i wysłuchaj dziecka, które chce porozmawiać w zaufaniu. Dzieci często wybierają na taką rozmowę trudny organizacyjnie moment, jednak ważne jest, aby znaleźć dla nich czas. Jeżeli nie możesz zatrzymać się natychmiast, powiedz np.: „Nie mogę teraz przerwać, ale przyjdź do mnie do gabinetu o...”. Podczas ujawnienia staraj się słuchać, akceptuj chwile ciszy i nie okazuj szoku ani niedowierzania.

Uspokój i zapewnij wsparcie

Staraj się zachować spokój, nie oceniaj i okaż dziecku zrozumienie. Nie składaj obietnic, których nie możesz dotrzymać. Zapewnij dziecko o swoim wsparciu i wyjaśnij, jakie działania podejmiesz. Powiedz mu, że postępuje właściwie, mówiąc o sytuacji.

Reaguj

Reaguj na to, co mówi dziecko, jedynie w zakresie niezbędnym do uzyskania potrzebnych informacji. Nie zadawaj pytań sugerujących odpowiedzi. Stosuj pytania otwarte, np. „Czy jest jeszcze coś, o czym chcesz mi powiedzieć?”. Staraj się nie krytykować domniemanego sprawcy, ponieważ może to być członek rodziny, do którego dziecko nadal ma uczucia.

Zapisz

W czasie rozmowy sporządzaj krótkie notatki dotyczące wypowiedzi dziecka, jeżeli jest to możliwe.

Jeśli nie, zrób to jak najszybciej po rozmowie, nie później niż w ciągu 24 godzin. Zapisuj dokładnie słowa dziecka, a nie własną interpretację. Odnotuj również czas, datę i miejsce rozmowy. Zob. formularz zgłoszenia.

Zgłoś

Jeżeli dziecko ujawni jakiegokolwiek informację lub jeżeli z innego powodu masz obawy, bardzo ważne jest zastosowanie procedur opisanych w niniejszym dokumencie. Pełny pisemny lub elektroniczny opis zgłoszenia, najlepiej z wykorzystaniem formularza zgłoszenia, należy jak najszybciej przekazać DSL i, jeżeli jest to właściwe, dołączyć wypełnioną mapę ciała.

Jeżeli dziecko ujawni krzywdzenie lub zgłosi zarzut, należy jak najszybciej poinformować DSL, a w razie jego nieobecności Dyrektora. DSL gromadzi dostępne informacje i zapewnia, aby notatki sporządzone przez świadków mogły zostać przekazane właściwemu organowi prowadzącemu postępowanie. Następnie DSL analizuje dostępne informacje i, gdy jest to konieczne, konsultuje sprawę. Do DSL należy podjęcie decyzji o dalszych działaniach oraz o ewentualnym przekazaniu sprawy dalej w ramach obowiązującego lokalnego porządku prawnego. Pełna dokumentacja wszystkich informacji oraz podjętych decyzji musi być sporządzona i przechowywana w sposób poufny.

ISP uznaje zróżnicowane i złożone lokalne uwarunkowania, w których działają nasze szkoły. Dlatego przy stosowaniu zasad i procedur dotyczących ujawniania, zgłaszania i dalszych działań uwzględniamy następujące kwestie:

Jako szkoły międzynarodowe:

- często działamy w miastach i krajach, w których zewnętrzne wsparcie jest ograniczone, dlatego musimy rozpoznawać ograniczenia lokalnego systemu ochrony dzieci;
- musimy oceniać kwalifikacje i kompetencje psychologów, doradców i innych osób wspierających dzieci, które doświadczyły krzywdzenia lub samookaleczeń, aby właściwie określać granice ich roli;
- musimy działać zgodnie z lokalnymi przepisami oraz zasadami i praktykami określonymi w niniejszej polityce.

Zawiadamianie organów zewnętrznych w Polsce

Jeżeli istnieje podejrzenie, że mogło dojść do popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, Dyrektor, w konsultacji z DSL, odpowiada za zapewnienie niezwłocznego zawiadomienia właściwej jednostki Policji lub prokuratury. Jeżeli okoliczności wymagają interwencji sądu opiekuńczego, Dyrektor odpowiada za złożenie odpowiedniego zawiadomienia do właściwego sądu. Jeżeli spełnione są ustawowe przesłanki, procedura „Niebieskiej Karty” zostaje wszczęta zgodnie z obowiązującym prawem polskim.

Procedura „Niebieskiej Karty” w BSW

Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny oraz innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym wolność seksualną, powodujące szkody na zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także cierpienie i

· krzywdę moralną.

Od 28.09.2023 r. w Polsce obowiązują przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6.09.2023 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2023 r. poz. 1870).

Procedurę „Niebieskiej Karty” wszczyna DSL po otrzymaniu informacji wskazującej, że w rodzinie ucznia dochodzi do przemocy. Decyzja o wszczęciu procedury jest podejmowana po konsultacji i w uzgodnieniu z Dyrektorem szkoły. Szczegółowe informacje dotyczące „Niebieskich Kart” oraz sposobu realizacji procedury znajdują się w odrębnym dokumencie BSW „Procedura Niebieskiej Karty”.

Zasady opracowania planu wsparcia ucznia po ujawnieniu krzywdzenia

Plan wsparcia ucznia

W British Primary School of Wilanow opieka wychowawcza ma zapewniać, aby wszyscy uczniowie czuli się bezpieczni, szanowani i wolni od krzywdzenia. Tworzymy wspierające środowisko, w którym każdy uczeń może z zaufaniem mówić o swoich obawach, a dobrostan i wzajemny szacunek są wzmacniane w całej społeczności szkolnej.

Dla każdego ucznia, który doświadczył krzywdzenia lub przejawiał zachowania krzywdzące, Zespół ds. Ochrony Małoletnich opracuje indywidualny Plan Wsparcia Ucznia. Plan będzie określał konkretne działania służące wsparciu ucznia w powrocie do równowagi, reagowaniu na zachowanie oraz utrzymaniu bezpiecznego środowiska nauki. Odpowiedni pracownicy zostaną poinformowani w zakresie niezbędnym do zapewnienia spójnego wsparcia.

W razie potrzeby dodatkowego wsparcia udzieli zespół ds. specjalnych potrzeb edukacyjnych (SEN). Plan Wsparcia będzie regularnie przeglądany, aby zapewnić jego skuteczność i dostosowanie do postępów ucznia.

Wzór Planu Wsparcia jest dołączony jako materiał pomocniczy.

Prowadzenie dokumentacji i poufność

Prowadzenie dokumentacji

Wszelką dokumentację dotyczącą obaw, ujawnień lub zarzutów związanych z ochroną dziecka należy traktować jako informacje wrażliwe, przechowywać bezpiecznie i oddzielnie od ogólnej dokumentacji szkolnej ucznia. Informacje powinny być udostępniane wyłącznie osobom, które muszą je znać w celu podjęcia odpowiednich działań ochronnych lub realizacji swoich obowiązków, i nie powinny być rozpowszechniane szerzej.

- Dokumentację dotyczącą ochrony dzieci należy przechowywać w bezpiecznym, zamkniętym miejscu albo w zabezpieczonym systemie elektronicznym, takim jak MyConcern, którego użycie wymaga zgody Dyrektora Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa. Informacje dotyczące ochrony małoletnich nie mogą być zapisywane w systemie Engage. Dostęp do dokumentacji powinien być możliwy za pośrednictwem DSL lub jego zastępcy oraz, w większych szkołach, innych upoważnionych pracowników kierowniczych. ISP ma zapewnić możliwość bezpiecznego przechowywania tych danych w systemie H&S.

- Dokumentacja dotycząca każdego ujawnienia przez dziecko powinna być wyraźnie opatrzona datą i przechowywana bez późniejszego modyfikowania treści.
- Dokumentacja dotycząca ochrony dziecka powinna być przechowywana oddzielnie od ogólnej dokumentacji edukacyjnej ucznia, jednak w jego ogólnym pliku należy zaznaczyć, że istnieje odrębna dokumentacja dotycząca ochrony dziecka, np. za pomocą czerwonej gwiazdki lub podobnego oznaczenia. Wszyscy pracownicy, którzy mogą korzystać z dokumentacji ucznia, powinni wiedzieć, co oznacza takie oznaczenie i z kim należy się skontaktować po jego zauważeniu.
- Dla dziecka należy założyć odrębną dokumentację ochrony, elektroniczną lub papierową, gdy tylko szkoła uzyska informację o jakichkolwiek obawach dotyczących jego bezpieczeństwa. Może to nastąpić m.in. gdy:
 - pracownik zgłasza obawę dotyczącą bezpieczeństwa lub dobrostanu dziecka - obawa powinna zostać odnotowana na piśmie zgodnie z poniższymi wytycznymi;
 - informacja zostaje przekazana szkole przez poprzednią szkołę ucznia;
 - szkoła otrzymuje od innej instytucji informację o obawach dotyczących ochrony dziecka.
- Pracownicy powinni sporządzać pisemny opis każdej obawy dotyczącej bezpieczeństwa lub dobrostanu dziecka, korzystając ze szkolnego formularza. Dokument należy jak najszybciej przekazać DSL. Obawy, które początkowo wydają się drobne, mogą z czasem okazać się istotnym elementem szerszego obrazu sytuacji, dlatego należy podać możliwie dużo szczegółów. Zgłoszenie może zakończyć się na rozmowie z DSL, ale może również prowadzić do działań w ramach systemu prawnego. Jeżeli nie wystąpiło jedno konkretne zdarzenie, które wywołało obawę, należy możliwie precyzyjnie opisać, co budzi niepokój.
- Jeżeli z dokumentacji z jakiegokolwiek powodu usuwana jest informacja lub dokument, należy pozostawić opatrzoną datą notatkę wskazującą, kto zabrał materiał, kiedy i z jakiego powodu.
- Formularz zgłoszenia powinien zawierać następujące informacje (zob. Formularz Zgłoszenia Obawy):
 - dane dziecka: imię i nazwisko, data urodzenia, adres i dane dotyczące rodziny;
 - data i godzina zdarzenia lub powstania obawy;
 - charakter zgłoszonej obawy;
 - podjęte działania oraz informację, kto je podjął, wraz z imieniem i nazwiskiem oraz stanowiskiem osoby sporządzającej zapis.

W przypadku ujawnienia przez dziecko zapis powinien dodatkowo zawierać:

- możliwie pełny opis tego, co powiedziało dziecko, z użyciem jego własnych słów;
- opis pytań zadanych dziecku;
- czas i miejsce ujawnienia;
- informację, kto był obecny podczas ujawnienia;
- opis zachowania i stanu emocjonalnego dziecka, informację, dokąd dziecko zostało zabrane oraz gdzie wróciło po zakończeniu rozmowy.

Każde zgłoszenie dotyczące ochrony małoletnich musi zostać odpowiednio monitorowane, a podjęte działania należy dokumentować. Jeżeli obawa ma charakter ciągły, DSL zapewni, aby sprawa oraz powiązany plan działań lub wsparcia były przeglądane w odpowiednich odstępach czasu, aż dalsze działania ochronne nie będą już potrzebne.

Poufność

Szkoły powinny traktować wszystkie informacje dotyczące indywidualnych spraw z zakresu

ochrony małoletnich i ochrony dzieci jako poufne. Informacje mogą być przekazywane właściwym osobom wyłącznie według decyzji Dyrektora/DSL i zawsze zgodnie z zasadą niezbędnej wiedzy.

Cała dokumentacja dotycząca ochrony dzieci powinna być odpowiednio zabezpieczona.

Audyt, raportowanie i przegląd

Elementy praktyki dotyczącej ochrony małoletnich w szkołach będą audytowane podczas wizyt Grupowego Zespołu ds. Ochrony Małoletnich, w ramach corocznego audytu bezpieczeństwa oraz podczas wizyt Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa.

Niniejsza polityka będzie regularnie przeglądana, nie rzadziej niż raz na dwa lata, przez Dyrektora Grupy ds. Ochrony Dzieci, Dyrektora Grupy ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa, Dyrektora Grupy ds. Operacji Personalnych oraz ExCo. Niezależnie od tego BSW będzie dokonywać oceny Standardów Ochrony Małoletnich co najmniej raz na dwa lata w celu zapewnienia ich zgodności z aktualnymi potrzebami szkoły i obowiązującym prawem polskim. Wnioski z oceny BSW będą dokumentowane na piśmie, a niezbędne zmiany zostaną wprowadzone do Standardów.

Dyrektor, we współpracy z DSL, odpowiada za koordynację ewaluacji BSW. Ewaluacja może uwzględniać opinie pracowników i uczniów, wyniki ankiet dotyczących ochrony małoletnich, przegląd dokumentacji i zdarzeń, doświadczenia wynikające z praktycznego stosowania procedur, zmiany obowiązującego prawa oraz inne istotne źródła informacji.

Szkoła zapewni, aby uczniom regularnie, w sposób odpowiedni do ich wieku, przypominano, jak uzyskać pomoc i do których zaufanych osób dorosłych mogą się zwrócić, gdy czują się zagrożeni lub zaniepokojeni. Informacje dotyczące ochrony małoletnich przygotowane w formie przyjaznej dzieciom będą umieszczane w widocznych miejscach w szkole i przypominane podczas apeli, godzin wychowawczych oraz innych odpowiednich okazji.

Niniejsza polityka jest publicznie dostępna i zawiera obowiązujące w Polsce Standardy Ochrony Małoletnich. Pełna wersja Standardów oraz wersja skrócona, przygotowana w sposób przyjazny dzieciom, są udostępniane na stronie internetowej szkoły oraz wywieszane w widocznym i łatwo dostępnym miejscu na terenie szkoły.

Załącznik 1

Nazwa szkoły: British Primary School of Wilanow

Osoba Odpowiedzialna za Ochronę Małoletnich (DSL): Emily Protheroe

Adres e-mail: eprotheroe@bswilanow.org

Telefon kontaktowy: 789420254

Zastępca DSL: Dorota Pietrzyk

Adres e-mail: dpietrzyk@bswilanow.org

Telefon kontaktowy: 608068444

Komisariat Policji Warszawa Wilanów
ul. Okrężna 57

02-925 Warszawa
tel.: 22 603 18 31, 22 842 32 61 - czynne całą dobę
faks: 22 603 18 51
e-mail: kpwilanow@policja.waw.pl

„Niebieska Linia”, ul. Korotyńskiego 13
02-121 Warszawa
tel.: (+48) 22 824 25 01 (sekretariat)
faks: 22 823 96 64
22 668 70 00 - Poradnia Telefoniczna „Niebieskiej Linii”
e-mail: pogotowie@niebieskalinia.pl

Sąd Rejonowy w Warszawie - wydział rodzinny
V Wydział Rodzinny i Nieletnich
ul. Płocka 9/11 B
e-mail: 5rodzinny@mokotow.sr.gov.pl
tel.: (22) 571 56 00 (8:30-15:30)

Lokalne instytucje i formy wsparcia

Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy
Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy
Adres: Przyczółkowa 27A, 02-968 Warszawa
Telefon: 22 648 22 26

Dla dzieci i młodzieży poniżej 15. roku życia:
Szpital psychiatryczny dla dzieci i młodzieży w Józefowie,
ul. 3 Maja 127,
tel. izby przyjęć: 22 468 25 96

Klinika Psychiatrii Wieków Rozwojowych w szpitalu pediatrycznym w Warszawie
ul. Żwirki i Wigury 63A, Warszawa (rejestracja/informacja czynna całą dobę)

Aktualne informacje można znaleźć pod adresem:
<https://www.nfz.gov.pl/biuletyn-informacji-publicznej-mazowieckiego-ow-nfz/harmonogramy-tzw-ostrych-i-tepych-dy-zurow/>

Dzieci i młodzież powyżej 14. roku życia
Instytut Psychiatrii i Neurologii
ul. Sobieskiego 9,
tel. 22 45 82 648, 22 45 82 748, 22 45 82 830

Szpital psychiatryczny dla dzieci i młodzieży w Józefowie
ul. 3 Maja 127
tel. izby przyjęć: 22 468 25 96

Oddział psychiatryczny dla dzieci i młodzieży w Szpitalu Uzdrawiskowym Konstancin
ul. Sue Ryder 1, 05-510 Konstancin-Jeziorna

tel. 22 484 28 13
+48 667 651 528

Ogólnopolski telefon dla osób doznających przemocy domowej „Niebieska Linia”
(przemoc, przemoc domowa, przemoc w relacjach)
800 120 002 - telefon pomocowy czynny całą dobę
niebieskaLinia@niebieskaLinia.info - porady e-mailowe

116 111 - Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży

800 12 12 12 - Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka

Lokalna instytucja wspierająca ochronę małoletnich:

Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy
Ośrodek Pomocy Społecznej Dzielnicy Wilanów m.st. Warszawy
Adres: Przyczółkowa 27A, 02-968 Warszawa
Telefon: 22 648 22 26

Centrum Pomocy Dzieciom - Warszawa
ul. Przybyszewskiego 20/24, 01-849 Warszawa
tel.: 22 826 88 62
cpd@fdds.pl

KOMITET OCHRONY PRAW DZIECKA

ul. Oleandrów 6
00-629 Warszawa
tel. (22) 626 94 19
faks: (22) 745 71 80
e-mail: kopd@kopd.pl
www: <http://kopd.pl/>

Lokalne poradnictwo dotyczące ochrony małoletnich:

Telefon dla rodziców i nauczycieli w sprawie bezpieczeństwa dzieci
tel.: 800 100 100
800100100.pl

Załącznik 2

Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi

Cel procedury: zapewnienie bezpiecznych i opartych na szacunku relacji pomiędzy pracownikami a uczniami oraz wyeliminowanie niewłaściwych zachowań wobec dzieci.

1. Zasady podstawowe:

- Działania podejmowane są dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.

- Uczniów należy traktować z szacunkiem, z uwzględnieniem ich godności i potrzeb.
- Stosowanie wobec ucznia przemocy w jakiegokolwiek formie jest zabronione.

2. Relacje pracowników z uczniami:

- Należy utrzymywać profesjonalne relacje, uwzględniając indywidualne potrzeby i godność dziecka.
- Podstawą relacji jest otwartość i przejrzystość działań, co ogranicza ryzyko ich błędnej interpretacji.

3. Zasady szczegółowe:

Komunikacja z dziećmi:

- W kontaktach z dziećmi należy zachowywać cierpliwość i szacunek.
- Należy uważnie słuchać dzieci i udzielać odpowiedzi dostosowanych do ich wieku oraz sytuacji.
- Zawstydzanie, upokarzanie, lekceważenie i obrażanie dziecka jest zabronione.

Działania z udziałem dzieci:

- Należy doceniać wkład i pracę dzieci, z poszanowaniem różnorodności.
- Wszelkie działania o charakterze romantycznym lub seksualnym wobec małoletnich są bezwzględnie zabronione.

Kontakt fizyczny z dziećmi:

- Stosowanie przemocy wobec dziecka jest zabronione.
- W kontaktach fizycznych należy zachować ostrożność i zawsze uwzględniać zgodę dziecka.

Kontakt poza godzinami pracy:

- Kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i służyć celom edukacyjnym lub pedagogicznym.
- Należy unikać kontaktu poza godzinami pracy, chyba że uzyskano zgodę rodzica/opiekuna.

Załącznik 3

ZASADY KORZYSTANIA Z URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH Z DOSTĘPEM DO INTERNETU. PROCEDURY OCHRONY UCZNIÓW PRZED SZKODLIWYMI TREŚCIAMI I ZAGROŻENIAMI W INTERNECIE ORAZ TREŚCIAMI PRZECHOWYWANYMI W INNYCH FORMACH

1. BSW zapewnia uczniom dostęp do Internetu i podejmuje działania chroniące ich przed dostępem do treści mogących stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.

2. Zasady bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych w BSW:

1. Szkoła zapewnia pracownikom i uczniom dostęp do Internetu podczas zajęć oraz poza nimi.
2. Sieć szkolna jest monitorowana.
3. Sieć szkolna jest zabezpieczona zgodnie z obowiązującymi Standardami Ochrony Małoletnich. Za bezpieczeństwo sieci odpowiada osoba wyznaczona przez

Dyrektora. Do jej zadań należy:

- a) zabezpieczanie sieci szkolnej przed szkodliwymi treściami,
 - b) instalowanie i aktualizowanie oprogramowania,
 - c) sprawdzanie co najmniej raz w miesiącu, czy na komputerach z nieograniczonym dostępem do Internetu znajdują się szkodliwe treści. W przypadku ich wykrycia wyznaczony pracownik podejmuje próbę ustalenia, kto korzystał z komputera w czasie, gdy uzyskano dostęp do tych treści. Pracownik informuje Dyrektora o uczniu, którego dotyczy sprawa, a Dyrektor organizuje rozmowę ucznia z psychologiem lub pedagogiem dotyczącą bezpieczeństwa w Internecie. Jeżeli podczas rozmowy psycholog lub pedagog uzyska informację wskazującą, że uczeń jest krzywdzony, uruchamiane są procedury interwencyjne.
4. Jeżeli dostęp do Internetu odbywa się pod nadzorem pracownika szkoły, pracownik ma obowiązek poinformować małoletnich o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu. Pracownik zapewnia również bezpieczeństwo uczniów podczas korzystania z Internetu w czasie zajęć.
 5. W ramach zajęć wychowawczych prowadzone są z uczniami warsztaty dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu, co najmniej raz w roku szkolnym.
 6. Szkoła ma obowiązek zapewnić materiały edukacyjne dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu.

